

РЕШЕНИЕ

№ 151

гр. Поморие, 06.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПОМОРИЕ, III СЪСТАВ, в публично заседание на четиринадесети юни през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Димитър М. Димитров

при участието на секретаря Валентина Ат. Анджерлиева
като разгледа докладваното от Димитър М. Димитров Гражданско дело № 20232160100143 по описа за 2023 година

взе предвид следното.

Производството е образувано по искова молба от С. Р. А. от гр. Поморие, със съдебен адрес в гр. Бургас, против Прокуратурата на Република България, с която е предявен иск с правно основание чл. 2, ал. 1, т. 3 от ЗОДОВ, за осъждане на ответника да заплати на ищеца сума в размер 8 000 лв., представляваща обезщетение за претърпени неимуществени вреди от водено срещу ищеца наказателно производство, ведно със законната лихва върху претендираната сума, считано от 07.01.2022 г., до окончателното ѝ изплащане.

Ищецът твърди, че на 16.09.2021 г., като водач на МПС, марка „Форд“ с рег. № ... бил спрял за проверка, при която му бил направен тест с техническо средство, същото отчело употреба на наркотично вещество – метамфетамин, след което бил задържан за 24 часа по ЗМВР и му било отнето свидетелството за управление на МПС.

По случая било образувано досъдебно производство (ДП) № 350/2021 г. по описа на РУ – Поморие, ОДМВР – Бургас, което наказателното производство е прекратено с постановление на прокурора от 17.01.2022 г., поради липса на престъпление.

Твърди, че образуваното досъдебно производство и последващите действия опозорили професионалния му и личен живот, МПС му било нужно всеки ден, поради полагани грижи за болен роднина и полагане на труд на смени. След образуваното производство изживял силен стрес, създадени му били изключителни неудобства, изпитвал срам от хората и здравословни проблеми. Приятелите му се отдръпнали от него и загубил уважението им.

Заявява становище, че за обезвреда на описаните от него неимуществени вреди е нужно обезщетение в горепосочения претендиран размер, поради което моли за уважаване на иска

и присъждане на разноските по делото.

Исковата молба е приета за разглеждане и препис от нея е връчен на ответника, който оспорва иска като неоснователен и недоказан.

В съдебно заседание ищецът се представлява от пълномощник адвокат, който поддържа исковата претенция и искането за присъждане на разноски.

Ответникът, чрез процесуален представител, поддържа отговора и изразеното в него становище за неоснователност и недоказаност на претенцията на ищца.

Съдът, като взе предвид исканията и доводите на страните, събраните по делото доказателства и съобрази разпоредбите на закона, намира за установено от фактическа страна следното:

Установява се от материалите по приложеното към настоящото производство ДП № 320 ЗМ-350/2021 г. по описа на РУ – Поморие, ОДМВР – Бургас, че същото е започнало на 16.09.2021 г., затова че на посочената дата, в гр.Поморие, по ул. „Манастирска“, управлявал МПС – лек автомобил „Форд Фокус“, рег. № ... след употреба на наркотично вещество метамфетамин – престъпление по чл. 343б, ал.3 от НК.

Не се спори, а и се установява от материалите по ДП, че на горепосочената дата водач на превозното средство „Форд Фокус“, рег. № ... е бил ищецът, на който била извършена проверка с техническо средство, което отчело употреба на наркотичното вещество метамфетамин.

Водачът бил задържан до 24 по ЗМВР, дал кръвна проба и проба от урина за химичен анализ, съставен му бил АУАН и иззето свидетелството му за управление на МПС, била му връчена призовка, след което е освободен.

На 24.11.2021 г., била изготвена съдебна химикотоксикологична /токсикохимична/ експертиза, заключението на вещите лица по която било, че в предоставените биологични проби, взети от ищеца, не е установено наличие на алкохол и наркотични/упойващи вещества.

С постановление от 07.01.2022 г., на наблюдаващия прокурор наказателното производство по ДП е прекратено, на основание чл.243, ал.1, т.1, вр.с чл.24, ал.1, т.1 от НПК, поради това, че деянието не представлява престъпление.

По делото не са ангажирани от ищеца доказателства за установяване на твърдените неимуществени вреди.

При така изяснената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното.

Искът по чл.2, ал.1, т.3 от ЗОДОВ е деликтен иск за вреди от неоснователно упражнена принуда при или по повод на повдигнато обвинение.

Образуването на наказателно производство, както и действията по разследване срещу уличено лице са предварителни и подготвителни действия за събиране на доказателства за вината на уличения и за повдигане на обвинение (чл.215 и чл.219 НПК).

Предварителните действия са свързани с упражняване на държавна принуда и когато са неоснователни - причиняват вреди.

По правната си същност искът за вреди от тези действия, дори когато не се е стигнало до повдигане на обвинение, е същия иск по чл.2, ал.1, т.3 от ЗОДОВ, тъй като неоснователно е осъществена принуда във връзка с бъдещо повдигане на обвинение.

Разликата в двата случая е в количеството на упражнената принуда, защото не е повдигнато обвинение, но правилото е че който може по голямото, може и по- малкото.

Следователно за неоснователно упражнената принуда срещу уличеното лице, дори когато не е повдигнато обвинение, а наказателното производство е прекратено поради липса на доказателства, ПРБ ще носи отговорност по чл.2, ал.1, т.3 от ЗОДОВ.

Неоснователно упражнената принуда в този случай ще обхваща мерките срещу уличеното лице, за които образуваното наказателно производство е необходимо и достатъчно условие за осъществяването им, например - мерки за процесуална принуда срещу уличеното лице, както и принудителните административни мерки (ПАМ), които са налагат при условията на обвързана компетентност заради образуваното наказателно производство, доколкото административният орган не действа при условията на оперативна самостоятелност, за да прецени дали да наложи ПАМ или не.

Поради изложеното Прокуратурата на РБ отговаря по чл.2, ал.1, т.3 от ЗОДОВ и за неимуществените вреди, причинени от задържане за 24 часа и временно отнемане на свидетелство за управление на МПС, при образувано наказателно производство по чл.343б, ал.3 от НК, което е прекратено поради липса на доказателства за извършено престъпление, без да е повдигнато обвинение, като изрично в този смисъл Решение № 50084/30.05.2023 г. по гр. д. № 1961/2022 г., III г. о., ГК на ВКС, на което се позовава ищеца, ето защо искът е установен по основание.

В случая чрез неоснователно упражнената принуда срещу ищеца като улично лице са били нарушени правото му на лична свобода, засегнати са честта и достойнството му, бил е лишен от правото на управление на МПС.

От друга страна, срещу ищеца не е било повдигнато обвинение, не е била взета мярка за неотклонение, освободен е незабавно след приключване на съответните процесуални действия, преживените страдания не са били така интензивни, както когато е при повдигнато обвинение.

Общата продължителност на производството е 4 месеца, който срок не е необосновано дълъг такъв, а напротив е минимален /Решение № 60315/17.12.2021 г. по гр. д. № 2115/2021 г., IV г. о., ГК на ВКС/, поради което и тъй като ищецът не доказва претърпени вреди над обичайните такива съдът счита, че в случая справедливо по смисъла на чл.52 от ЗЗД, би било обезщетение в размер на 1 000 лв., който е адекватен да овъзмезди пострадалия, без същия да се обогати неоснователно и до който размер искът е основателен и като такъв следва да се уважи, ведно със законната лихва от датата на постановлението за прекратяване на наказателното производство, при липса на данни за влизане в сила на същото (т. 4 от

Тълкувателно решение № 3/22.04.2005 г. по тълк. дело № 3/2004 г., на ВКС, ОСГК/, като в останалата му част, до предявения размер от 8 000 лв., искът следва да бъде отхвърлен.

По отношение на разноските по делото съдът намира следното.

На основание чл.78, ал.1 от ГПК, предвид уважаването на иска в тежест на ответника следва да бъдат възложени разноските на ищеца в производството в размер 10 лв., представляващи заплатена държавна такса.

Видно от представеното по делото пълномощно, адв. П. В. е оказал на ищеца безплатно адвокатска помощ за процесуално представителство по делото, на основание чл.38 от Закона за адвокатурата, поради което и на основание чл.38, ал.2 от ЗА, съдът следва да определи и възложи в тежест на ответника адвокатско възнаграждение в размер 400 лв., съобразно чл.36, ал.2 от ЗА, вр. с чл.7, ал.2, т.1 от Наредба № 1/09.07.2004 г., за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Мотивиран от гореизложеното, Районен съд – Поморие

РЕШИ:

ОСЪЖДА Прокуратурата на Република България, гр. София, бул. „Витоша“, № 2, да заплати на С. Р. А., ЕГН *****, с адрес гр.Поморие, ул. ..., със съдебен адресат в гр. Бургас, ул. „Васил Априлов“, № 18, ет.3, офис 6, адв.П. В., на основание чл.2, ал.1, т.3 от ЗОДОВ, сума в размер 1 000 лв. (хиляда лева), представляваща обезщетение за неимуществени вреди от образувано наказателно производство по досъдебно производство № 320 ЗМ-350/2021 г. по описа на РУ – Поморие, ОДМВР – Бургас, за престъпление по чл.343б, ал.3 от НК, прекратено с постановление на прокурора от 07.01.2022 г., ведно със законната лихва върху тази сума, считано от 07.01.2022 г., до окончателното ѝ изплащане, като ОТХВЪРЛЯ иска за разликата над уважения размер от 1 000 лв. до предявения размер от 8 000 лв.

ОСЪЖДА Прокуратурата на Република България да заплати на С. Р. А., ЕГН *****, сума в размер 10 лв. (десет лева), представляваща разноски по делото.

ОСЪЖДА Прокуратурата на Република България да заплати на адвокат П. Й. В., с адрес гр. Бургас, ул. „Васил Априлов“, № 18, ет.3, офис 6, сума в размер 400 лв. (четиристотин лева), представляваща определено от съда по реда на чл.38, ал.2 от ЗА, адвокатско възнаграждение за осъществено безплатно процесуално представителство по делото.

Решението подлежи на въззивно обжалване пред ОС – Бургас в двуседмичен срок от съобщението.

Съдия при Районен съд – Поморие: _____